

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

לפני כב' השופטת ענת אלפסי

התובעת / הנתבעת האשה

ע"י ב"כ עו"ד נתנאל מויאל

הנתבעים / התובע 1. האיש

2. הידועה בציבור

3. האחין

הנתבעים 3 ו-1 ע"י ב"כ עו"ד דוד בן חיים

הנתבעת 2 ע"י ב"כ עו"ד סיגל עזרן

פסק דין

1

2 עניינו של פסק דין בשלוש תובענות אשר במרכזן שני אנשים הרשומים כנשואים ומזה 30 שנה
3 אינם חיים יחדיו. האיש מחוייב בתשלום כתובה אותו אינו מבצע, מזה כ – 20 שנה. במקביל,
4 חוייב במזונות אישה וקטינה, אותם שילם כסדרם ועודנו משלם.

5

6 האיש ניהל אינספור הליכים בבית הדין הרבני על מנת לבטל החיוב בכתובה ולקיימו כנגד
7 המזונות, אך כל עתירותיו בעניין זה נדחו. האישה פעלה על מנת לגבות דמי הכתובה, אך הדבר
8 לא עלה בידה בהעדר נכסים הרשומים בבעלותו. משכך, נפתחו ההליכים בבית משפט זה:

9

10 האישה תובעת מתן פסק דין הצהרתי בדבר זכויות האיש בשתי דירות שאינן רשומות בבעלותו;
11 האיש תובע ביטול חיובו במזונותיה הן בהעדר קשר ביניהם והן בשל השיפור במצבה הכלכלי;
12 האישה מכחישה טענותיו ותובעת הגדלת גובה החיוב בשל כובד הוצאותיה והשיפור במצבו שלו.

13

רקע והליכים קודמים:

14

15
16 1. הצדדים נישאו בשנת 1986 ומנישואיהם נולדה להם בת אחת, שגילה כ – 30 שנה.
17 כשנה וחצי לאחר הנישואין נקלעו חייהם המשותפים למשבר והאיש עזב את הבית.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1

2 .2 בשנת 1990 חוייב האיש במזונות אישה וקטינה בגובה 700 ₪ לחודש בצירוף הוצאות
3 אחזקת הבית.

4 בשנת 1993 עתרה האישה להגדלת המזונות, האיש עתר לביטולם ושתי התובענות נדחו.

5

6 .3 בשנת 1996 שוב הגישה האישה תביעה להגדלת מזונות, ובפסק דינה של כב' השופטת
7 אחימן מיום 5.3.00 (בתמ"ש 3571/96) חוייב האיש לשלם **מזונות אישה בגובה 1,500 ₪**
8 לחודש ומזונות קטינה בגובה 1,400 ₪ לחודש.

9

10 .4 במקביל הגיש האיש תביעה לביטול חיובו במזונות ובפסק דינה של כב' השופטת ברנט
11 מיום 4.8.02 (בתמ"ש 3571.1/96) נקבע כי יש להפסיק החיוב, הואיל ויש באפשרותה של
12 האשה לעבוד ואפשר כי עובדת בפועל, בין השאר בעבודות מזכירות, בהיותה בעלת ידע
13 בהקלדה.

14

15 .5 על החלטה זו הוגש ערעור וביום 22.5.03 פסק בית המשפט המחוזי (כב' השופט גלעדי
16 בתיק ע"מ 134/02), כי קיים ספק רב ביכולתה לעבוד, בין השאר בהיותה מטופלת
17 בקטינה אותה עליה לקבל עם שובה מבית הספר. לפיכך קיבל הערעור וקבע כי החיוב
18 במזונות אישה בעינו עומד.

19

20 **ההליכים בבית הדין הרבני:**

21

22 .6 בסמוך לפירוד בין הצדדים הגיש האיש בבית הדין הרבני תביעה לגירושין, לחלופין
23 להכרזת האישה כמורדת ולחלופין להיתר נישואין, כאשר הוא מצייין כי הקים בית חדש
24 עם בחירת ליבו והם צפויים להתבשר בטובות.

25 **בשנת 1996 נדחתה תביעת הגירושין של האיש בבית הדין הרבני, על כל טענותיה.**

26 מאז ועד היום מנהל האיש חיי זוגיות עם הגב' א.פ., ידועתו בציבור.

27

28 .7 בשנת 1998 הגיש האיש תביעה נוספת לגירושין בבית הדין הרבני ומנגד הגישה האישה
29 בבית הדין תביעה לקבלת כתובתה. לאור הסכמתה להסתפק במחצית הסכום שתבעה,
30 **ביום 19.3.98 פסק בית הדין הרבני כי האישה תקבל \$ 140,000 בגין כתובתה ובמקביל**
31 **הצדדים יתגרשו.**

32

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1 האיש ערער לבית הדין הרבני הגדול וביום 24.9.98 נדחה הערעור תוך קביעה כי אין עילה
2 לחיוב האישה בגט, אך לאור הסכמתה צדק בית הדין בכך שקבע כי תשלום \$140,000
3 לידי האישה הם תנאי לכך שתסכים לקבל הגט.
4
- 5 8. האיש לא ביצע התשלום הנדרש בגין הכתובה ובשנת 2004 הגיש לבית הדין הרבני תביעה
6 לשלום בית. ביום 15.12.14 פסק בית הדין הרבני פעם נוספת כי האיש מחוייב לשלם
7 לאישה את סכום הכתובה בגובה \$ 140,000. גם על פסק דין זה הוגש ערעור, אשר נדחה
8 בפסק דין מיום 25.12.05.
9
- 10 9. ביום 6.1.08 הגיש האיש תביעת גירושין נוספת, בה ביקש שלא לחייבו בכתובה. ביום
11 3.7.08 נדחתה תביעתו על ידי בית הדין הרבני. במסגרת זו חזר בית הדין על קביעתו
12 לפיה האיש עודנו מחוייב בתשלום הכתובה.
13 גם על פסק דין זה הגיש ערעור וגם ערעור זה נדחה בפסק דין מפורט מיום 4.6.09, תוך
14 מתיחת ביקורת קשה על האיש. בין השאר נאמרו דברים אלה:
15
16 "נראה בפנינו כי אין זה תיק רגיל. מדובר בבעל שזנח את אשתו לאנחות ויצא לרעות
17 בשדות זרים. לצורך הדיון דורש שלום בית, אך לא השכיל לפחות לעזוב את האישה שחי
18 איתה. שנים על גבי שנים אשתו תלויה באוויר, אין לה בעל שאיתו התחתנה והתחייב
19 בחיובי בעל לאישה, ומשהיא דורשת גט, דורש שלום בית. בנסיבות שבנדוננו בהן הוא
20 מחוייב לשלם ממלוא סכום בכתובה נקרא לזה כתובה, וא"ת לומר נקרא לזה פיצוי,
21 והערעור נדחה".
22
- 23 בקשת האיש לעיון חוזר בפסק הדין, נדחתה אף היא.
24
- 25 10. בבית הדין הרבני ניתן צו עיקול על נכסיו, אך בשלב זה התברר כי כלל זכויותיו מפרישתו
26 מצה"ל אינן קיימות עוד. בנוסף התברר כי הדירה שהייתה רשומה בבעלותו הועברה
27 לבעלות אחיינו (הנתבע 3).
28
- 29 11. ביום 1.9.09 ניתנה החלטת בית הדין לפיה האישה רשאית לפתוח תיק הוצאה לפועל
30 לגביית התשלום בגין הכתובה.
31

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

12. בשנת 2011 פנה האיש לבית הדין בהודעה כי מסכים להתגרש ועל כן מבקש לבטל התנאי לפיו עליו לשלם הכתובה כתנאי לגירושין. בית הדין קבע כי החיוב בכתובה בעינו עומד, אך אינו משמש עוד תנאי לסידור הגט.
13. ביום 17.4.12 פסק בית הדין הרבני כי החיוב בכתובה עודנו קיים ועל כן אם יתגרשו הצדדים תהא האישה רשאית לגבותה במסגרת ההוצאה לפועל, אך בשלב זה לא יינקטו הליכי הוצאה לפועל לגביית הכתובה.
14. ביום 19.5.13 ניתנה החלטת בית הדין הרבני הגדול לפיה יש מקום לפעול לגביית הכתובה אף טרם סידור הגט, כפסק דין כספי לכל דבר ועניין (להבדיל מחוב מזונות).
15. במקביל, הגיש האיש לבית הדין הרבני תביעה נוספת בה ביקש לקבוע כי יש לקזז דמי המזונות ששילם מתוך סכום בכתובה ולקבוע כי למעשה שילם הכתובה באמצעות דמי המזונות. ביום 15.9.14 ניתן פסק דין של בית הדין הרבני בו נדחתה תביעתו תוך חיובו בהוצאות, בין השאר בשל כך שלא המציא האסמכתאות הנדרשות לעניין זה.
- האיש הגיש ערעור גם על החלטה זו וביום 7.10.15 נדחה הערעור בהחלטה ללא צורך בדיון. (ההחלטה הוגשה לבית משפט זה ביום 5.11.15).
- לאחרונה עתר לבג"צ בעניין זה, וביום 21.6.16 נדחתה גם עתירה זו (בג"צ 1996/16).
- הליכי הרכוש בבית משפט זה:**
16. ביום 22.11.12 הגישה האישה כתב תביעה לבית משפט זה (בתמ"ש 41938-11-12), בו ביקשה להורות על חשיפת מלוא זכויותיהם של האיש, של בת זוגו ושל אחיינו, ועל מתן פסק דין הצהרתי לפיו הדירה הרשומה בבעלות האחין (הנתבע 3) נמצאת למעשה בבעלות האיש, ולקבוע כי מחצית הדירה הרשומה בבעלות הידועה בציבור (הנתבעת 2) אף היא שייכת לאיש. זאת, בין השאר, על מנת שתוכל לממש זכאותה לכתובה.
17. ביום 17.1.13 הגישה בת זוגו של האיש כתב הגנתה, בה טענה כי אין טעם בבירור התובענה בהעדר חיוב ממשי בתשלום הכתובה. עוד טענה כי הדירה בה היא מתגוררת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1 נמצאת בבעלותה שלה בלבד, חרף העובדה שמתגורר בה גם האיש. זאת, תוך חשיפת
2 מלוא המסמכים הצריכים לעניין זה.
3
- 4 18. ביום 23.1.13 הגישו **האיש ואחיינו כתב הגנה**, בו טוענים גם הם כי אין מקום לגביית
5 סכום הכתובה בלשכת ההוצ"פ.
6 לגבי הדירה הרשומה בבעלות בת הזוג נטען כי מדובר בדירתה שלה ולו אין כל חלק בה;
7 לגבי הדירה הרשומה בבעלות האחין נטען כי נרכשה ע"י האחין ולאיש אין בה כל חלק.
8
- 9 19. יצוין כי במקביל **הוטלו עיקולים על הדירות הללו** בבית משפט זה, על ידי כב' הרשמת
10 כלפה, בוטלו לאחר החלטת בית הדין מיום 17.4.12 והוטלו מחדש בהחלטתה מיום
11 15.7.13 לאחר החלטת בית הדין הרבני הגדול מיום 9.5.13 (שהובאה לעיל) לפיה יש מקום
12 לגביית דמי הכתובה, אף טרם סידור הגט.
13
- 14 20. ביום 30.9.13 התקיימה ישיבת **קדם משפט** בה ניתנה לתובעת האפשרות להגיש צווים
15 לגילוי מידע אודות נכסי הנתבעים. בת הזוג המציאה המסמכים עוד במצורף לכתב
16 ההגנה, אך הנתבע והאחין לא עשו כן, אלא בפתח ישיבת קדם המשפט הנוספת מיום
17 8.12.13. במהלך הדיון נעשה ניסיון נוסף לסיום ההליך בהסכמה על יסוד המסמכים
18 שהוגשו, אך בהעדרה נקבע מועד לישיבת הוכחות. מסמכים נוספים הוגשו ביום 30.12.13,
19 לרבות תצהיר האחין ואביו.
20
- 21 21. במהלך ארבעת דיוני ההוכחות נחקרו נגדית האישה, האיש, האחין, בת הזוג של האיש,
22 אביו של האחין וחוקר פרטי מטעם האישה (הדו"ח מטעמו הוגש וסומן "נ/1").
23
- 24 **הליכי המזונות בבית משפט זה:**
25
- 26 22. ביום 28.9.14 הגיש **האיש תביעה לביטול חיוב המזונות** ולקבלת החזר כספי בגין דמי
27 המזונות ששילם בשלוש השנים האחרונות (בתמ"ש 58752-09-14) בטענה כי אין בין
28 הצדדים כל קשר ובטענה כי התברר לו שהאישה עובדת לפרנסתה, משתכרת סכום העולה
29 על גובה חיובו במזונות ואף מקבלת קצבת זקנה.
30

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1 23. האישה עתרה למחיקה על הסף וביום 15.12.14 ניתנה החלטתי לפיה הרכיב הנוגע
2 למזונות העבר נמחק, בעוד הרכיב הנוגע לעתיד יוותר על כנו, בכפוף להמצאת הרצאת
3 פרטים מלאה. הרצאת פרטים זו הוגשה ביום 22.12.14.
4
- 5 24. ביום 15.1.15 **הגישה האישה כתב הגנה**, בו טענה כי כל עבודתה מסתכמת בהשגחה על
6 בחינות בגרות תמורת סכום זעום של 700 ₪ לחודש ואינה מקבלת קצבת זקנה. עוד טענה
7 כי הכנסתו של האיש גבוהה משמעותית ועל כן יש לדחות תביעתו.
8
- 9 25. ביום 28.1.15 התקיימה ישיבת קדם משפט ראשונה, בה הוריתי על השלמת מסמכים בין
10 השאר לגבי הזכאות לקבלת קצבה מן המוסד לביטוח לאומי ואלה הוגשו ביום 26.2.15
11
- 12 26. ביום 7.6.15 התקיימה ישיבת קדם משפט שניה בה נעשה ניסיון לסיים ההליכים
13 בהסכמה על יסוד המסמכים שהוגשו. בהעדר הסכמה נקבע מועד להוכחות. ביום 1.11.15
14 הגישה האישה הרצאת פרטים עדכנית, כנדרש. ביום 2.11.15 עשה כן האיש.
15
- 16 27. בסמוך לכך, ביום 1.11.15 **הגישה האישה תביעה להגדלת גובה החיוב במזונותיה**
17 (בתמ"ש 2231-11-15) בטענה כי יש להוסיף חיוב בגין רכיב המדור, הואיל ומתגוררת
18 בדירה אותה אביה הוריש לאחיה, הדורש ממנה דמי שכירות.
19
- 20 28. ביום 22.11.15 התקיימה ישיבת הוכחות בתביעה להקטנת מזונות. ב"כ האישה הציע
21 לברר שתי התובענות בצוותא חדא, אך ב"כ האיש ביקש לשקול הדברים. בישיבה זו נחקר
22 נגדית האיש ולאחריו נחקרה נגדית האישה.
23
- 24 29. ביום 6.12.15 **הגיש האיש כתב הגנה** בטענה כי הלכה למעשה עומדת לרשותה דירת
25 אביה המנוח, כאשר הצוואה לפיה אחיה ההוא היורש, נעשתה למראית עין בלבד.
26
- 27 30. האיש הודיע כי רצונו לברר בנפרד את עתירת האישה להגדלת המזונות וביום 9.12.15
28 נקבע מועד להוכחות בתביעה זו. ביום 3.7.16 התקיימה **ישיבת הוכחות**, ובהסכמת
29 הצדדים נעשה הדבר על יסוד הרצאות הפרטים הקודמות. בישיבה זו העידו בעלי הדין,
30 כמו גם אחיה של האישה, מר י. ד. אשר לטענתה משכיר לה את דירת אביה.
31

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 עם תום שמיעת העדויות הוריתי על הגשת סיכומים בשתי התובענות, בצירוף הרצאות
2 פרטים עדכניות ואלה אכן הוגשו.

3

4

5

גדר המחלוקת

6

7 כפי שהובא לעיל, המחלוקת בין הצדדים נוגעת גם לעניין הבעלות בדירות וגם לעניין
8 החיוב במזונות. העניינים אמנם כרוכים זה בזה, אך בכל אחד מהם שאלות נפרדות.

9

10 בעניין הדירות – שאלת קביעת הבעלות רלוונטית ונחוצה הואיל והאישה זכאית לקבלת
11 כתובתה. השאלה מהי הדרך לעשות כן, אם בהליכי הוצל"פ ואם בהליכים אחרים, אינה
12 מעלה ואינה מורידה בעניין זה. הבירור ייערך ביחס לכל אחד מן הנכסים בנפרד.

13

14 בעניין המזונות – שאלת הזכאות לקבלתם תתברר לאחר ליבון טענות הצדדים בעניין
15 שינוי הנסיבות, וזאת הן בתביעה לביטול החיוב והן התביעה להגדלתו גם יחד.

16

17

שאלה ראשונה: למי שייכת הדירה ברחוב ח' (הרשומה בבעלות האחין)?

18

19

עיקרי טענות האישה:

20

21
22 לטענתה, הדירה ברחוב ח. הייתה ונותרה בבעלות האיש. מדובר בדירה שרכש האיש על
23 שמו ביום 27.8.01, השכיר אותה ובאמצעות דמי השכירות שילם המשכנתא. ביום
24 16.6.09 עם קבלת החלטת בית הדין הרבני בדבר החיוב בתשלום בכתובה, סילק
25 המשכנתא העיקרית והעביר הזכויות בדירה לאחין, ללא כל תמורה. מדובר בהעברה
26 למראית עין שאין מקום לקבלה.

27

28 עוד טוענת כי האיש סילק המשכנתא באמצעות הכספים הרבים שקיבל עם פרישתו
29 מצה"ל בשנת 2003 סכום כולל של 537,733 ₪, שאלה רכיביו: מענק פרישה בגובה
30 201,202 ₪, פדיון ימי מחלה בגובה 94,020 ₪ והיוון חלק מתשלומי הפנסיה בגובה
31 241,710 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1 זאת, על פי תעודת עובד הציבור שהוצגה לו בחקירתו הנגדית מיום 31.12.14 (עמ' 17)
2 ואת תכנה הוא אישר.
3
4 לעניין זה מציינת כי האיש לא צירף מסמכים בעניין מקורות מימון המשכנתא, ואף לא
5 את הסכם העברת הזכויות ממנו לאחיינו או הסכם ההלוואה התומך בטענתו לפיה מדובר
6 בביתו של האחייך והכספים שנתן הוא לרכישת הבית גם בגדר הלוואה שנתן לאחיינו.
7
8 37. האישה מציינת כי מדובר בדירה שנרכשה תמורת \$ 175,000 אשר ערכם היה 780,000 ₪.
9 לטענתה, גרסת הנתבעים לגבי אופן רכישת הדירה אינה נזכרת בכתב ההגנה, עלתה
10 לראשונה בדיוני ההוכחות ועל כן יש לראות בה "עדות כבושה".
11
12 38. עוד טוענת כי הלכה למעשה האיש הוא שתמיד קיבל ועודנו מקבל לידי את דמי
13 השכירות בגין הדירה, ומעביר אותם לבנק למשכנתאות. הסכמי השכירות שצירף בהם
14 רשום האחייך כבעל הדירה אינם משקפים את המציאות.
15
16 39. בנוסף טוענת כי אין כל הגיון בכך שהדירה עבור האחייך נרכשה על ידי האיש (הוא דודו)
17 ולא על ידי אביו של האחייך, שהוא אדם אמיד והלווה לו כספים לשם הרכישה, לטענתו.
18
19 40. עוד טוענת כי אין לקבל טענת האחייך בעניין ההון העצמי שהיה לו עובר לרכישת הדירה,
20 הואיל ונמנע מהצגת עדויות לגבי כספים שהיו לו עת השתחרר משירות צבאי. ואולם, מן
21 המסמכים שהציג מאוחר יותר עולה כי הכנסתו השנתית אותה עת עמדה על כ – 230,000
22 ₪, כך שלא ברור מדוע נזקק לסיוע כלשהוא.
23
24 41. בנוסף טוענת כי הנתבעים שינו גרסאותיהם לגבי השאלה אם היה ביניהם הסכם בעניין
25 רכישת הדירה ובעניין העברתה וגם מתוך כך מבקשת ללמוד כי מדובר בדירת האיש.
26
27 **עיקרי טענות האיש והאחייך:**
28
29 42. טענתם הראשונה היא כי אין כל הצדקה לכך שהאישה דורשת תשלום הכתובה, כאשר עד
30 כה קיבלה מעל 500,000 ₪ בגין המזונות.
31

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1 43. לגוף העניין טוענים כי מדובר בדירה אשר מלכתחילה אמורה הייתה להיות בבעלות
2 האחין, אך בשל אילוצים שהציב הבנק למשכנתאות נרשמה בבעלות האיש. על מנת
3 לרכוש הדירה היה על האחין ליטול הלוואה מובטחת במשכנתא. בהיותו בחור צעיר ללא
4 תלושי שכר הבנק סירב לכך. לאיש היו תלושי שכר מסודרים לאחר עשרות שנות שירות
5 קבע בצה"ל ועל כן הבנק הסכים לקבלו כלוה.
6
- 7 44. לטענתם מדובר בדירה במחיר "מציאה" של \$ 175,000 (שהם כ- 740,250 ₪) אשר מומנו
8 באמצעות הלוואה מובטחת במשכנתא שקיבל האיש בגובה 423,000 ₪; באמצעות
9 100,000 ₪ שהעביר האחין, באמצעות \$ 40,000 שהם כ- 170,000 ₪ אותם קיבל
10 האחין מאביו; ובאמצעות 30,000 ₪ שהלווה האיש מאחין מטעם בני משפחתו.
11
- 12 45. עוד לטענתם, אין לקבל טענות האישה לפיהן האיש מימן רכישת הבית באמצעות כספי
13 הפרישה הואיל ופרש בשנת 2003 בעוד רכישת הבית נעשתה ב- 2001. אין לקבל טענתה
14 בעניין מצבו הכלכלי של האחין הואיל ומדובר במסמכים משנת 2003 בעוד ההעברה
15 נעשתה בשנת 2009.
16
- 17 46. עוד טוענים כי בשנת 2009, לאחר שחלק ניכר מן ההלוואה סולק, הועברו הזכויות על שם
18 האחין, וללא כל קשר עם פסק הדין שניתן בבית הדין הרבני בסמוך למועד ההעברה.
19
- 20 47. בנוסף טוענים כי פעולת הסילוק המשכנתא היא פעולה ארוכה הדורשת זמן רב, ולא ניתן
21 היה לבצעה תוך ימים ספורים.
22
- 23 48. לטענתם, האישה לא הציגה כל אסמכתא לכך שבשנת 2009 היה חוב כלשהוא כלפי האיש
24 בלשכת הוצל"פ. לו היה חושש האיש מעיקול, מלכתחילה לא היה רושם נכס בבעלותו.
25
- 26 49. עוד טוענים כי האישה ניסתה להוליך שולל את גורמי אכיפת החוק בכך שהציגה להם
27 מעין החלטה לא חתומה של בית הדין לפיה ניתן לגבות החוב בהוצל"פ.
28
- 29 50. הנתבעים מוסיפים וטוענים כי משנת 2009 האחין אף משכיר את הדירה ובהסכמי
30 השכירות מופיע שמו כשם הבעלים.
31

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 עוד טוענים כי אין לקבל טענות האישה לגבי האופן בו מקובל לרכוש נכסים. האישה
2 פועלת על פי השקפת עולמה והאיש על פי השקפת עולמו, כאשר אין האחת טובה
3 מרעותה.
4

5 בנוסף טוענים כי אין כל מקום להסתמך על דו"ח החוקר הפרטי, הואיל ולא העלה דבר.
6

7 הנתבעים טוענים עוד כי אין בעדות האישה כדי לבסס טענה כלשהיא לגבי השימוש
8 שעשה האיש בכספים שקיבל עם שחרורו מצה"ל, ואף לא לגבי הזכויות הנכסים השונים.
9

10 מכל הטעמים הללו טוענים כי הדירה נמצאת מאז ומעולם בבעלות האחין, הוא הנתבע
11 3.
12

דין והכרעה לגבי הדירה ברחוב ח' (הרשומה בבעלות האחין):

13
14
15 ככלל, אופן רישום הזכויות בדירה קובע את הבעלות בה, ועל הטוען אחרת מוטל הנטל
16 להפריך זאת. ואולם, בעניין שלפנינו הנתבעים עצמם טוענים כי גם משך 8 השנים בהן
17 הייתה הדירה רשומה בבעלות האיש, למעשה נמצאה בבעלות האחין. מכאן, כי גם לפי
18 שיטתם שלהם, הרישום אינו קובע את הבעלות. במצב דברים זה, על מנת להכריע בשאלת
19 הבעלות בדירה יש להתחקות אחר פעולות הצדדים הן בעת רכישת הדירה ורישומה
20 בבעלות האיש והן בעת העברת רישום הבעלות משם האיש לשם האחין.
21

22 **52. מדוע נרכשה הדירה? עיון בעדויות מעלה כי ככל הנראה הייתה זו יוזמתו של האיש:**
23

24 האיש טען בחקירתו הנגדית כי רצה לסייע לאחין שלו הואיל וראה דירה במחיר
25 "מציאה", ואלה דבריו (עמ' 15 ש' 13-18):
26

27 "ב 2001 הייתה מודעה והיו שלושה אנשים למודעה וכל הקודם זוכה. אמרתי
28 למ. שיש פה מציאה כדאי שילך על זה אמר אין בעיה, הוא ניסה לקחת משכנתא
29 והוא לא יכל כי לא היו לו תלושים ולא הייתה לו עבודה, הוא היה בן 30, זה היה
30 4 שנים אחרי שהשתחרר מקבע אז אמרתי לו שאני אנסה לקחת משכנתא
31 בשבילך והשכירות תכסה את המשכנתא וזה כל הסיפור."
32

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 האחיין ניסה להתאים עדותו לזו של הדוד ואלה דבריו (עמ' 28 ש' 9-11):

2

3 "אני מהעיר א' ורציתי לרכוש נכס מהעיר א'. האחיין מקורב אליי מאוד, כל חיי
4 אני בעיר א' ורציתי לקנות בעיר א'. אשקלון. הגעתי לנכס דרך האחיין לאחר
5 שביקשתי ממנו שיבדוק. האחיין מקורב אליי מאוד".

6

7 נראה כי האיש זיהה הזדמנות לרכישת נכס. לא ברור אם אחיינו היה שותפו מלכתחילה,
8 כפי שיובא בהמשך.

9

10 53. מה היו תנאי הרכישה?

11

12 הסכם רכישת הדירה (נספח א' להודעת האיש מיום 8.12.13) מלמד כי האיש רכש דירה זו
13 ביום 27.8.01 תמורת \$ 175,000.

14

15 כיצד מומנו התשלומים עבור הדירה? בעניין זה נמסרו גרסאות שונות:

16

17 בתחילה טען האיש כי הדירה מומנה באמצעות הלוואת המשכנתא וכספיו של האחיין,
18 וכדבריו (עמ' 15 ש' 31-32):

19 "אני לקחתי משכנתא בסך 423,000 ₪ והיא על השם שלי. את השאר הוא הביא.
20 אני לא זוכר כמה הוא הביא אבל היה לו כסף מזומן"

21

22 בהמשך "נזכר" כי הלווה לו עוד 30,000 ₪ וכלשונו (עמ' 16 ש' 5):

23 "נדמה לי שהיה חסר לו 30,000 ₪ וארגנתי לו מהמשפחה את הסכום הזה וזהו"

24

25 עוד בהמשך נזכר כי גם אביו של האחיין העביר לו כספים וכדבריו (עמ' 16 ש' 9):

26 "אבא שלו הביא לו \$40,000. למרות שיכול היה להעביר אליו סכום גבוה יותר."

27

28 האיש לא ציין בעדותו מהו הסכום שמסר האחיין. רק בתצהירו של האחיין צוין כי תרם
29 סכום של 100,000 ₪. כאשר נשאל בחקירתו הנגדית האם יש בידו אסמכתא לכך, השיב
30 בביטול (עמ' 29 ש' 31):

31 "מה אני צריך להציג, איזה אסמכתאות? לא דרשת ממני מליון ₪ זה היה

32 100,000 ₪.... חסכתי בזמן שהייתי בקבע. זה היה מזמן."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1

2 נמצא, איפוא כי גם לגבי השאלה הבסיסית בעניין מקור המימון נמסרו תשובות חלקיות,
3 מתחמקות כמעט.

4

5 **54. מי נטל את ההלוואה המובטחת במשכנתא?**

6 עיון בהסכם ההלוואה (נספח שני להודעת האיש מיום 8.12.13) מעלה הסכום הוא אמנם
7 423,000 ₪, כאשר הלווים הם "י. ש. ו-א. ש.". כאן המקום לציין כי מספר הזהות של
8 הגבי א.ש. זהה לזה של הגבי א.פ., כך שמדובר באותה אישה, אשר הוצגה מול הבנק כ-א.
9 ש. נתון זה אף הוא תומך בכך שמדובר בדירתו של האחין.

10

11 **55. הלוואה בגובה 30,000 ₪?**

12 הצדדים לא הציגו כל הסכם הלוואה לגבי סכום זה וכבר מטעם זה קיים קושי בקבלת
13 הטענה בדבר קבלת אותה הלוואה. זאת ועוד, כאשר נשאל האיש כיצד מקבל מאחינו
14 החזר של אותה הלוואה, השיב כי הדבר נעשה באמצעות העברת דמי השכירות שמקבל
15 מהנכס, ישירות אליו (עמ' 30 ש' 6) במקום אחר טען כי תשלומים אלה מועברים ישירות
16 לבנק למשכנתאות (כפי שיפורט בהמשך), כך שספק רב את מדובר בהלוואה כנטען.

17

18 **56. מתנה מהאב בגובה 40,000 דולר?**

19

20 האחין נשאל בחקירתו הנגדית מנין היו בידי אביו \$ 40,000 והשיב (עמ' 28 ש' 14-17)
21 "הוריי מבוססים מאוד, יש להם שני נכסים אחד ברמת השרון ואחד בהרצליה,
22 אבא עבד יותר מ 40 שנה ויש להם שני בתים פרטיים. אם הייתי רוצה עוד הייתי
23 מקבל עוד, אבי מחזיק מזומן כל הזמן בבית דולרים, רציתי שהוא יעיד. אנחנו
24 שני אחים בלבד ומה שרציתי וביקשתי קיבלתי"

25

26 ובהמשך הוסיף להתרברב (עמ' 29 ש' 22-23):

27 "אם הייתי מבקש הוא היה נותן לי מתנה ולא מלווה לי.

28 ההורים שלי מבוססים מותק, יש להם כסף"

29

30 כשנשאל האחין מדוע לא רכש את הדירה בסיוע הוריו, השיב בסערה (עמ' 28 ש' 20-21):

31

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 "לא רציתי. יש לי. יש הטבות כגמלאי צה"ל רציתי שהוא יעזור לי, ביקשתי והוא
2 נענה. הסכום הוא לא גדול.
3 הבית שלי, הבית שלי, הבית שלי נקודה! נגרמת פה עגמת נפש."
4

5 יודגש כי תשובה נסערת זו ניתנה על ידי האחייך מבלי שנשאל לגבי הבעלות בבית,
6 ומיוזמתו שלו, ככל הנראה מפני שהבין כי יהיה קשה להגן על עמדה זו, בלשון המעטה.
7
8 ליתר בטחון, הוסיף בהמשך עדותו (עמ' 29 ש' 27-28) במענה לשאלה בחקירה הנגדית:

9
10 "אם הייתי צריך יועץ הייתי לוקח אותך. מה שרציתי קיבלתי.
11 זוה לא קומבינה, חד משמעית."
12

13 כאשר נשאל אביו של האחייך, מר י. ק. לעניין זה בחקירתו הנגדית (עמ' 367 ש' 25-26)
14 תחילה השיב:
15 "הוא ביקש לקנות דירה, ביקש ממני סכום כסף אמרתי לו זה מה יש לי, תיקח."
16

17 כאשר נשאל מדוע בתצהירו ציין כי לו היה נדרש לבן סכום גבוה יותר היה מוסר לו סכום
18 נוסף, טען כי שהיה נוטל הלוואה מהבנק או ממקום עבודתו (עמ' 37 ש' 30-31).
19

20 רק בהמשך, בניסיון "ליישר קו" עם בנו, ניסה לצייר תמונה של שפע כלכלי באמרו כי
21 קיים כסף מזומן בביתו, רק הוא יודע היכן הוא נמצא ויש לו אף כסף מזומן שנמצא עימו
22 בדיון (עמ' 38 ש' 12-17).
23

24 כאשר נשאל אבי האחייך אם יש בידו אסמכתא להעברת הכספים השיב (עמ' 37 ש' 6) כי
25 מסר לבנו את הסכום "במזומן, בשקית".
26

27 ובהמשך (שם, ש' 14) הוסיף "בדולרים, לא שאלתי הרבה שאלות, זה הבן שלי". בהמשך
28 חקירתו הנגדית נשאל האב שאלות נוספות בעניין זה, אך העדיף להתחמק מתשובה
29 ישירה והסתפק באמירה כללית לפיה לא היה מעורב ולכן נמנע מהפניית שאלות לבנו
30 בעניין זה.
31

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 נמצא כי העדויות סביב אותם \$ 40,000 נטענים לוטות בערפל: אם אמנם קיבל האיש
2 סכום זה מאביו העשיר, מדוע לא עשה העסקה כולה מול אביו ורשם הדירה בבעלותו?
3 אם אמנם כך פני הדברים, מדוע טען האב בתחילה כי זה כל הסכום שהיה לו? מדוע טען
4 בהמשך כי מחזיק מזומנים בסכומים גדולים? התשובה אינה ברורה ולנתבעים הפתרונים.
5 מכל מקום ריבוי הגרסאות בעניין זה וחוסר ההיגיון הכלכלי שבהן, מוביל למסקנה כי
6 קשה עד מאוד לקבל טענה זו.

7
8 **57. האם קיים מסמך בעניין ההתקשרות בין האיש לאחיינו?**

9 עיון בעדויות מעלה כי קיימות מספר גרסאות בעניין זה:

10
11 האיש, בחקירתו הנגדית מיום 31.12.14 תחילה טען כי אינו יודע ואינו זוכר אם היה
12 הסכם ביניהם (עמ' 20 ש' 1-3).

13
14 בהמשך חקירתו הנגדית טען כי אפשר שקיים הסכם וכלשונו (עמ' 20 ש' 10):

15
16 "יכול להיות שיש לנו הסכם שהבית שלו זה ברור מאליי אבל אני לא זוכר. יש
17 לנו הסכם אני זוכר שעשינו בזמני אבל אני לא זוכר איפה זה. כשהבית ברחוב
18 הח. עבר לבעלות שלו עשינו הסכם, אני לא יודע איפה הוא."

19
20 לעומת זאת, בחקירתו הנגדית מיום 5.1.15 שונה גרסתו וטען לפתע (עמ' 24 ש' 1):

21
22 "יכול להיות שהיה הסכם וזרקנו אותו כי לא היינו צריכים הסכם."

23
24 האחייני, בחקירתו הנגדית מסר גרסה מעורפלת עוד יותר (עמ' 28 ש' 23-27):

25
26 "היה איזה שהוא הסכם לא פורמלי ביני לבינו. גם היה בכתב והשארנו אחד
27 אצלו ואחד אצלי. י. הוא דוד שלי, חבר שלי ואבא שלי. כמו שאני מתייחס לאבא
28 שלי אני מתייחס אליו. לאחר שהועבר על שמי הבית אין לי צורך בשום מסמך
29 ואני לא יודע איפה הוא. המילה שלו הייתה יותר חשובה.
30 זה היה אפילו מיוזמתו, הוא אמר לי שנרשום את כל מה שסגרנו.
31 אם הוא יצטרך כליה הוא יקבל ממני"

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 נראה כי התוספת הדרמטית בסוף דבריו של האחיין נעשתה על מנת לחזק את גרסתם
2 החלשה של הנתבעים לפיה מדובר בדירה שבבעלות האחין, חרף העובדה שנרשמה
3 בבעלות האיש. מכל מקום, הדעת נותנת כי כאשר אדם רוכש נכס הנרשם בבעלות אדם
4 אחר, קיים ביניהם הסכם המסדיר את עניין התשלומים ומועד רישום הבעלות גם יחד.
5 **מה השימוש שנעשה בדמי השכירות ?** .58

6 האיש ניסה לטעון כי האחין קיבל את דמי השכירות ושילם באמצעותם את החזר
7 החודשי של ההלוואה המובטחת במשכנתא, בעוד שבפועל התברר כי הוא עצמו ביצע
8 פעולות אלה. להלן עדותו המתפתלת בעניין זה (עמ' 20 ש' 17-32):

9
10 "האחיין היה מקבל והיה מעביר אליי..."

11 הייתי מביא לו במזומן. הייתי מקבל מהדייר והייתי נותן לו והוא היה מחזיר לי.
12 זה אמון.

13 פעם בחודשהאחיין היה בא לסבתא שלו והייתי מראה לו שקיבלתי את הכסף
14 מהדייר ואני מכניס אותו למשכנתא. הוא היה מאשר, תודה לאל".

15
16 האחיין, לעומת זאת, נשאל מה הוא נותן לאיש והשיב (עמ' 30 ש' 17-21)

17
18 "מפקיד בידי את הכסף. הוא מביא את זה ואני מגיע לי.. הכוונה היא שאני
19 רואה שבאמת יש לו את הכסף, אתה מבין טוב מאוד למה אני מתכוון".

20
21 נמצא כי האיש הוא שגובה את דמי השכירות והוא שמעביר אותם לבנק למשכנתאות,
22 מנהג בעלים. גם התנהלותו מזו תומכת במסקנה כי מדובר בנכס הנמצא בבעלותו שלו.

23
24
25 **מדוע הועברה הבעלות בדירה מהאיש לאחיין דווקא באמצע 2009 ?** .59

26 כפי שהובא לעיל, ביום 4.6.09, פסק בית הדין הרבני כי יש לחייב האיש בתשלום
27 הכתובה. הבקשה לביטול משכנתא הוגשה ביום 16.6.09 (נספח ג' להודעת האיש מיום
28 8.12.13) ושטר המכר מהאיש לאחיין נחתם ביום 25.67.09 (נספח ד' להודעה האמורה).

29
30 האישה טוענת כי העברת הזכויות בדירה נעשתה על מנת לחמוק מחיוב הכתובה, בעוד
31 האיש טוען כי נסתיימו החזרי ההלוואה המובטחת במשכנתא. האמנם?

32

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 כאשר נשאל האיש בחקירתו הנגדית מדוע היה חשוב לו לסלק המשכנתא, השיב כי
2 תשלומי המשכנתא היוו נטל כלכלי (עמ' 21 ש' 1-2). עם זאת, הודה כי דמי השכירות עמדו
3 על 2,500 ₪ והחזר המשכנתא עמד על 2,500 ₪.
4

5 כאשר נשאל פעם נוספת מהו אותו נטל השיב כי הנטל הכלכלי מתבטא בעיקר בעצם
6 המחשבה על כך שיש לשאת במשכנתא. (עמ' 21 ש' 2-6)
7 האם סולקה מלוא ההלוואה המובטחת במשכנתא לקראת ההעברה לאחיין?
8

9 האיש, בחקירתו הנגדית מיום 31.12.14 (כחמש שנים לאחר ההעברה), הודה כי כלל לא
10 סולקה מלוא ההלוואה, כאשר ואת היתרה עודנו משלם, ואלה דבריו (עמ' 21 ש' 12-20):
11

12 "ש. אתה עדיין משלם משכנתא?
13 ת. זה יוצא ממני, כעקרון.
14 ש. גם עכשיו אתה עדיין משלם משכנתא?
15 ת. כן.
16 ש. תסביר לי איזה משכנתא כי לפי המסמכים שצרפתם סולקה המשכנתא?
17 ת. זה לא הכל, זה חלק.
18 ש. אני מפנה אותך לנספח שאתם צרפתם עם בקשה לביטול רישום
19 משכנתא, המשכנתא הזאת בוטלה ולא קיימת?
20 ת. לא זוכר, אני לא יודע".
21

22 ואולם, בחקירתו הנגדית מיום 5.1.15 שינה גרסתו ואלה דבריו (עמ' 24 ש' 18-19):
23

24 "ש. תוך שבועיים מפסק הדין אתה מעביר את הנכס למ.?
25 ת. מה הקשר לפסק דין הזה? אין קשר. (מביט לכיוון בא כוחו)"
26

27 מאליו מובן כי המבט לכיוון בא כוחו, כמחפש מושיע, נעשה מבלי משים, מפני שידע כי
28 קיים קושי בסמיכות הזמנים. בהמשך ניסה האיש לטעון (עמ' 24 ש' 22-23):
29

30 "בלי (ק)שר לפסק דין, ברגע שהמשכנתא נגמרה העברתי הכל לאחיין, אני לא
31 קשור לזה. המשכנתא נגמרה ב 2009. אני בסך הכל עזרתי לו לקחת את
32 המשכנתא..."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 ההחזר החודשי היה בערך 2,500 ₪ אבל החזרנו את הכל והעברנו הכל לאחיין.
2 לא נשארה כל משכנתא גמרנו. ביום שהעברתי את הזכויות של הבית על שם
3 האחין גמרתי עם המשכנתא ולא נשאר שום דבר".
4

5 עדות זו עומדת בסתירה מוחלטת לעדותו בדיון הקודם, בה הודה כי המשכנתא לא
6 סולקה במלואה, שכן גם בימים אלה עודנו מעביר תשלומים לבנק למשכנתאות.
7

8 גם האחין, בחקירתו הנגדית הודה כי אינו יודע האם סולקה מלוא המשכנתא, כאשר
9 הלכה למעשה העניין מתנהל כבעבר, היינו דמי השכירות מממנים את החזר המשכנתא,
10 ואלה דבריו (עמ' 29 ש' 8-16):

11
12 "אני כרגע משלם לו את כל סכום המשכנתא 423,000 ₪. אני נותן לו סביב 2,500
13 מה שאני מקבל מהשכירות, כמו שהיה בשנים קודם. אותה הצהרה כמו
14 שהצהרתי בפעם הקודמת. עדיין נשאר לי לשלם לו עוד קצת. אני לא יודע איזה
15 סכום י. שילם כדי לסלק את המשכנתא, זה עניין שלי".
16

17 כאשר נשאל האחין האם יש משכנתא נוספת על הנכס, השיב (עמ' 29 ש' 15):

18
19 "את זה אני לא יודע. אני מחזיר לו סכום נקוב קבוע.
20 אם יש כזה דבר אני לא יודע, י. יכול לדעת".
21

22 כאשר נשאל האחין מה סיבת העברת הנכס לבעלותו דווקא בשנת 2009, השיב כמשיח
23 לפי תומו (בעמ' 31 ש' 14):

24 "בגלל העיקולים, יש עיקולים קשה להחזיר"
25

26 הנתבעים אמנם הציגו לבית המשפט שני הסכמי שכירות בהם רשום האחין כבעל
27 הדירה, האחד משנת 2009 והשני משנת 2013 (צורפו כנספחים 3 ו-4 להודעת האיש מיום
28 30.12.13), אך מעדויותיהם עולה מפורשות כי האיש הוא שניהל את ענייני משכירות
29 מראשיתם ועד סופם.
30

31 הנה כי כן, מאז רכישת הדירה ועד היום האיש נוהג בדירתו מנהג בעלים:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 הוא שמשכיר את הדירה והוא שפורע את החזר החודשי של ההלוואה המובטחת
2 במשכנתא, אשר כלל לא סולקה במלואה.
3 האחין כלל אינו בקיא בפרטים, פשוט מפני שהנכס אינו שלו, ואף מודה כי סילוק
4 המשכנתא המרכזית והעברת הנכס לבעלותו נעשו בשל העיקולים. לשון אחר, על מנת
5 לחמוק מתשלום.

6
7 כאן המקום לציין כי לא נעשה הסכם כלשהוא בין האיש לאחין, לא בעת רכישת הדירה
8 ולא בעת העברתה על שם האחין. האיש הודה בכך חקירתו הנגדית (עמ' 34 ש' 3)
9 והאחין אף הוא הודה כי לא היה כל הסכם (עמ' 28 ש' 29-31).
10 העדר קיומו של הסכם המסביר את סיבת ההעברה, מסדיר את ההתחשבות בין הצדדים
11 או קובע מנגנון כלשהוא לגבי התנהלותם, אף הם מעלים תמיהה.

12
13 **60. המסקנה העולה מן הדברים הללו היא כי הדירה ברחוב ח', אשר מלכתחילה נרשמה
14 בבעלות האיש, הייתה ונותרה נכס בבעלותו.**

15
16 **האיש הודה כי הוא עצמו היה המממן העיקרי של הנכס, ולא נמצאה כל אסמכתא
17 לטענתו ולטענת האחין לפיה מימן סכום כלשהוא לרכישתה, ואף לא לטענת אביו של
18 האחין לפיה הלווה לו כספים לרכישת הדירה, טענות שלא נולדו אלא לאחר הגשת כתבי
19 הטענות.**

20
21 בנוסף, לא הוצגה כל אסמכתא לגבי אופן העברת התשלומים למוכר הדירה, חרף העובדה
22 שניתן צו המוכר לנתבעים לעשות כן, כפי שעשתה בת הזוג של האיש עוד בכתב הגנתה.

23
24 **זאת ועוד, אין כל הגיון כלכלי בעסקה סיבובית זו. לו רצה האחין לרכוש דירה יכול היה
25 להסתייע בהוריו "האמידים" כלשונו, אשר ודאי היו מאפשרים לו לרשום דירה בבעלותו,
26 ולא בבעלות הדוד. לו אם אכן מדובר היה בעסקה כנטען, סביר להניח כי היה נערך מסמך
27 כלשהוא בין האיש לאחין בו מועלים הדברים על הכתב. נראה כי סיפור המעשה נכתב
28 רק בדיעבד, אם לנקוט לשון המעטה.**

29
30 **מסקנה זו מתיישבת היטב עם העובדה שהאיש היה היחיד שטיפל בהשכרת הדירה
31 ואף זה שהעביר כספי השכירות לבנק למשכנתאות. טענתו לפיה "הראה" לאחינו כי
32 התשלומים מתקבלים, ואף החתמת השוכרים על הסכם שכירות לפיו בעל הדירה הוא**

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 האחין, אינם מעלים ואינם מורידים לעניין זה, שעה שהאיש היה זה שטיפל בעניין
2 מראשיתו ועד סופו, הן לפני העברת הבעלות והן לאחריה.

3

4 **התזמון המדויק של העברת הדירה מהאיש לאחין, בסמוך למתן פסק הדין של בית**
5 **הדין הרבני בעניין החיוב הכתובה, אינו מקרי.** זוהי נקודת הזמן בו לא הייתה עוד בידי
6 האיש כל דרך לחמוק מן התשלום, למעט באמצעות העברת הדירה. האחין אף הודה
7 בכך, מבלי משים, כאשר ציין כי ההעברה נעשתה "בגלל העיקולים".

8

9 **הטענה לפיה הסתיים חיוב המשכנתא, אף היא הוכחה כשגויה,** כאשר התברר כי הלכה
10 למעשה האיש עודנו מעביר תשלומים לטובת הבנק למשכנתאות.

11

12 נמצא, איפוא, כי ללא קשר למצב רישום הזכויות בדירה, האיש מטפל בהשכרתה
13 ובתשלום המשכנתא, כפי שהיה עושה כל אדם שהוא בעל נכס.

14

15 האחין אינו אלא "שחקן משנה" בתסריט שכתב האיש, בו הוא היה ועודנו הדמות
16 הראשית, המפיק והבמאי גם יחד, לגבי הדירה שהייתה ועודנה בבעלותו המלאה.

17

18 **התוצאה היא כי הדירה ברחוב ח' באשקלון, היתה ונתרה בבעלות האיש.**

19

20

21

22 **שאלה שניה: למי שייכת הדירה ברחוב א' (הרשומה בבעלות הידועה בציבור)**

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

עיקרי טענות האישה:

61. האישה טוענת כי בפועל הדירה המשותפת לאיש ולבת זוגו, הנתבעת 2, ידועתו בציבור.

27

62. האישה מפנה לדו"ח החוקר ממנו עולה כי האיש נוהג בדירה זו מנהג בעלים ומציג אותה

29

30

31

32

63. לטענתה, האיש רואה בית זה כביתו, בעדותו טוען "גם אמא שלה גרה אצלנו בבית"
ומכאן שמדובר בביתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
64. עוד היא טוענת כי העובדה שהאיש ובת זוגו ניסו לאשר הסכם ממון במקביל להליכים המתנהלים, מלמדת על כך שרצו לחמוק מגביית החוב באמצעות דירה זו.
65. בנוסף מציינת כי האיש מבצע חלק מתשלומי אחזקת הבית השוטפים בגין דירה זו, ואף מעביר כספים לידי בת זוגו לשם תשלום המשכנתא, מנהג בעלים.
66. עוד מציינת כי הדירה נרכשה על ידי בת הזוג רק לאחר שהיא והאיש החלו חייהם המשותפים. לפיכך, לאיש זכויות בדירה זו יחד עם בת זוגו, מכח חזקת השיתוף.
- עיקרי טענות בת הזוג של האיש (הידועה בציבור):**
67. הנתבעת 2 מציינת כי מדובר בדירה אשר נרכשה במלואה באמצעות כספי משכנתא והלוואות שנטלה בעצמה.
- העובדה שהאיש חתם כלווה כלפי הבנק למשכנתאות, אינה מלמדת דבר. מדובר במהלך צפוי מעצם הקרבה ביניהם. בפועל, היא זו שמשלמת את ההחזרים החודשיים.
68. לתמיכת טענותיה מפנה לכלל המסמכים שהגישה, לרבות מקורות מימון רכישת הדירה: יתרת הזכות בחשבונה, קרן השתלמות, שיק בגובה 100,000 ₪ והלוואה מבנק יהב.
69. היא גם זו שמשלמת חשמל, ארנונה ומים, בהיותה בעלת הדירה בפועל.
70. הואיל וידעה אודות מורכבות הקשר בין האיש 1 לרעייתו, לא העלתה בדעתה ליצור איתו שיתוף בנכסים. יש ביניהם הפרדת רכוש מוחלטת.
71. עוד טוענת כי מעדות האישה לא ניתן להסיק כל מסקנה לגבי שאלת הבעלות בדירה שלה, ברחוב א'.
72. לבסוף טוענת כי ההתמודדות עם תביעה זו הסבה לה צער רב ואף חסרון כיס, היות ואין לה דבר וחצי דבר עם הסכסוך שבין האיש לבין רעייתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1

2

3

4

5

6

דיון והכרעה לגבי הדירה ברחוב א' (הרשומה בבעלות הידועה בציבור):

7

8

73. כיצד נרכשה הדירה?

9

בשונה מהתנהלות האיש ואחיינו לגבי הדירה ברחוב ח', לגבי הדירה ברחוב א' פרסה

10

מראש בת הזוג את מלוא התמונה והציגה מלוא המסמכים, עוד בכתב הגנתה:

11

הדירה נרכשה ביום 25.10.02 תמורת 650,000 ₪, כאשר הרוכשת היא בת הזוג, על פי

12

הסכם המכר שצורף כנספח "4/נ" לכתב ההגנה.

13

התשלומים עבור הדירה בוצעו כולם על ידי בת הזוג, על פי האמור בהסכם:

14

תשלום בגובה 50,000 ₪ ביום 25.20.02, כאמור בחשבונית נ/5

15

תשלום בגובה 408,000 ₪ ביום 7.11.02 באמצעות הבנק למשכנתאות, כאמור באישור נ/6

16

תשלום בגובה 42,000 ₪ ביום 7.11.02 באמצעות הבנק למשכנתאות, כאמור באישור נ/7

17

תשלום בגובה 100,000 ₪ ביום 8.11.02 באמצעות פדיון קה"ל, לפי האישורים נ/8, נ/9.

18

תשלום בגובה 50,000 ₪ באמצעות הלוואות שנטלה מבנק יהב, כאמור באישור נ/10.

19

20

21

74. כיצד מתנהלת הלוואה המובטחת במשכנתא?

22

בחקירתה הנגדית ציינה כי עודנה נושאת בהחזרים החודשיים של הלוואה המובטחת

23

במשכנתא, בגובה 3,800 ₪ לחודש (עמ' 32 ש' 12) ועדותה זו לא נסתרה.

24

25

כאשר נשאלה לגבי משמעות רישומו כלווה, השיבה בנחת (עמ' 33 ש' 21-27):

26

27

"אני אסביר. כשרציתי לרכוש את הבית בד"כ לוקחים שלושה עדים עם תלושים

28

וזה כרוך בטרטור, סליחה התכוונתי לערבים ואז הבנק אמר שיש אפשרות חדשה

29

שאפשר לקבל את י. כערב נוסף במקום שלושה ערבים. בהיסח דעת ולא ידעתי

30

שהכל יתגלגל הסכמתי. אמרו לי שהוא יותר קל כי הוא נגיש והיה לידי ושאלתי

31

אותו אם הוא היה מוכן והוא היה מוכן. זה לא נכון שהוא ערמומי ומניפולטיבי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 הוא חתם לי בלי לחשוש ואני מודה לו על כך. יש לי משפחה גדולה שכולם היו
2 חותמים לי וגם חברים אם הייתי יודעת שאני אקלע לדבר כזה ברור שהייתי
3 מחתימה את המשפחה. אני עובדת מדינה ואני לא צריכה את הדבר הזה".
4

5 האיש אמנם רשום כלווה נוסף יחד עם בת הזוג כלפי הבנק למשכנתאות, אך אין הדבר
6 הופך אותו לשותף בדירה זו. יש מקום לקבל טענת בת הזוג לפיה סייע לה בעניין זה, כבן
7 זוגה, כפי שהיא סייעה לו לגבי הדירה ברחוב ח', שם הופיעה כלווה נוספת, כפי שהובא
8 לעיל.

9
10 **75. כיצד מתנהלת אחזקת הדירה?**

11 בת הזוג היא הרשומה כמבצעת את תשלומי אחזקת הבית בגין חשמל, ארנונה ומים,
12 כמפורט באישורים שצירפה לכתב ההגנה ומסומנים נ/11. היא חזרה על דברים אלה
13 בחקירתה הנגדית (עמ' 32 ש' 16-21) כאשר היא מציינת כי האיש משלם רק עבור שידורי
14 "יס" בשל משחקי הכדורגל בהם הוא צופה, בעוד היא משלמת גם תשלומי אחזקת
15 המדור המפורטים בכתב ההגנה וגם התשלומים לוועד הבית. בנוסף ציינה כי לעיתים
16 עסוקה ומוסרת כספים בידי האיש על מנת שיבצעם במקומה (עמ' 34 ש' 1-6). עוד העידה
17 כי עבור רכישת מזון משלמים שניהם במשותף (שם, ש' 7-10).

18
19 **76. מה מצב רישום הזכויות בדירה?**

20 הזכויות בדירה רשומות בספרי החברה המשכנת כזכויותיה של בת הזוג, והסיבה להעדר
21 רישום בלשכת רישום המקרקעין היא העדר פרצלציה, כעולה ממכתבו של עוה"ד מטעם
22 החברה המשכנת, נספח נ/12 לכתב התביעה.
23

24 **77. אשר לאמירת האיש לפיה אימה של בת זוגו מתגוררת "אצלנו" בדירה:**

25 לא ראיתי בכך אסמכתא לבעלות. מדובר בדירה המשמשת את האיש ובת זוגו ומטבע
26 הלשון בו נקט הוא טבעי. לא זו אף זו, העובדה שאימה של בת הזוג מתגוררת בדירה
27 דווקא תומכת בהיותה בעלת הדירה.
28

29 **78. אשר לדו"ח החוקר הפרטי מיום 30.12.14 :**

30 החוקר אמנם מציין כי האיש השיב על שאלות החוקר כאשר הציג עצמו כמי שמעוניין
31 לרכוש דירה בבניין, ופתח לו את דלת הבית על מנת שייווכח כי מדובר בדירה מרווחת,

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 לא מצאתי כי יש בכך כדי ללמד על בעלות. אפשר כי בת זוגו הייתה מעוניינת במכירת
2 הנכס או בבירור שוויו ועל כן השיב לחוקר הפרטי כפי שהשיב.

3

4

5

6 **79. אשר להסכם הממון בין האיש לבת זוגו:**

7 האישה טענה כי עצם קיום ההסכם מלמד על הכוונה להבריא רכוש. ההסכם לא הוצג
8 מפאת פרטיותם של הנתבעים 1 ו-2, אך הובא לעיון מותב זה. מצאתי לציין כי מדובר
9 בהסכם אשר אין בו אלא אמירות כלליות לגבי הפרדת הרכוש שצבר כל אחד מן הצדדים
10 עד למועד אישור ההסכם, הא ותו לא, ללא כל התייחסות לנכס זה או אחר. מכאן כי לא
11 ניתן לבסס טענת הברחת נכסים על הסכם מסוג זה.

12

13 **80. האם בת הזוג זכאית למחצית דירה זו מכח חזקת השיתוף?**

14 אין חולק כי הנתבעים 1 ו-2 הם בגדר ידועים בציבור, אך חזקת השיתוף היא חזקה
15 הניתנת לסתירה מתוך בחינת אופן ניהול החיים המשותפים בהיבט הכלכלי. בעניין
16 שלפנינו הדעת נותנת כי בת הזוג, למודת ניסיון ומודעת היטב להליכים הננקטים כלפי בן
17 זוגה (האיש 1) תגן היטב על רכושה שלה, מבלי ליצור בו כל שותפות עם האיש 1.

18

19 זאת ועוד, הדעת נותנת כי האיש 1, לא יכול היה לרכוש גם את הדירה ברחוב ח' וגם
20 מחצית הדירה ברחוב א'.

21

22 כאן המקום לציין כי בניגוד לעדות האיש 1 בכל הנוגע לדירה ברחוב ח', בת זוגו העידה
23 בנחת, משנתה סדורה בפיה, תשובותיה עקביות והיא אינה נזקקת לעזרת איש.

24

25 בת הזוג הוסיפה (עמ' 32 ש' 21): "לאורך כל הדרך אני שומרת על עצמאות כלכלית"
26 נראה כי התכוונה לדברים אלה. בת הזוג היא אישה עצמאית, המחזיקה במשרה מכובדת
27 במס הכנסה, הבינה היטב את הקורה סביבה ובשום אופן לא הייתה מסכנת את רכושה.

28

29 **81. המסקנה היא כי הדירה ברחוב א' נמצאת בבעלותה הבלעדית של בת הזוג.** היא רכשה

30 את הדירה ממקורותיה שלה, מבצעת בעצמה את מלוא התשלומים כלפי הבנק
31 למשכנתאות, נושאת בעצמה בכל הוצאות אחזקת הבית, וגילתה דעתה באופן ברור כי
32 אינה מעוניינת בכל שיתוף, עמדה המתיישבת עם ההיגיון נוכח ריבוי ההליכים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 המשפטיים בהם מעורב בן זוגה. עובדת היותו של האיש הידוע בציבור שלה, אינה מקנה
2 לו כל זכות בדירה זו, בשל ההפרדה הרכושית המוחלטת ביניהם.

3

4

5

6

שאלה שלישית: מה דין החיוב במזונות אישה?

7

8

עיקרי טענות האיש:

9

10 82. האיש טוען כי אין הצדקה להמשך חיובו במזונות אישה הואיל ואינה חיה עימו ואף על פי
11 כן אינה מוכנה לקבל גט ומתנה קבלתו בתשלום דמי הכתובה.

12

13 83. טענתו הנוספת היא כי "מעשה ידיה תחת מזונותיה". מאז ניתן פסק הדין האחרון החלה
14 האישה לעבוד כמשגיחה על בחינות תמורת כ – 1,200 ₪ לחודש. בנוסף, מקבלת קצבת
15 זקנה בגובה 1,725 ₪ לחודש, באופן שיש בו כדי לספק כלל צרכיה.

16

17 84. האיש שב ומפנה לפסק הדין שניתן על ידי כב' השופטת ברנט (ובוטל בערכאת הערעור)
18 לפיה מדובר באישה שמסוגלת לעבוד ובחרת שלא לעשות כן על מנת להמשיך ולקבל דמי
19 המזונות, ואף באישה שמנעה מהאיש קשר עם ביתם המשותפת של הצדדים. עוד הוא
20 טוען כי האישה מעולם לא ביקרה בלשכת התעסוקה ואפשר כי לו טרחה לעשות כן,
21 הייתה מוצאת לעצמה עבודה. לטענתו, אף במישור הנורמטיבי, אין מקום לקבל טענתה
22 של אישה לפיה אינה מסוגלת לעבוד.

23

24 85. עוד הוא טוען כי בחשבון הבנק שלה נמצאה יתרת זכות בגובה 74,786 ₪, ומכאן כי יש
25 בידיה הכנסות נוספות אותן היא מסתירה.

26

27 86. בנוסף טוען כי אין לה כל הוצאות בגין המדור, הואיל ועודנה מתגוררת בדירת אביה
28 המנוח, בה התגוררה כל חייה. לטענתו, הצוואה אותה היא מציגה לפיה אחיה למחצה
29 הוא יורש הדירה היא מזויפת. לשיטתו, אין כל הגיון בכך שהיורש הוא אדם שאינו בנו
30 הביולוגי של האב המנוח אלא בנה של רעייתו (היינו אחיה של האישה מאותה אם אך לא
31 מאותו אב) ולא הבת (האישה) אשר טיפלה בו כל ימי חייו. בנוסף מפנה לפסקה בצוואה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1 לפיה אם הבן ילך לעולמו לפני הבת, תירש הבת את כלל נכסיו ומכאן מבקש ללמוד כי
2 האב המנוח העדיף את ביתו זו על פני אחיותיה מפני שידע כי היא הזכאית להתגורר
3 בדירה.
4
- 5 87. בנוסף טוען כי לא הוכיחה טענתה לפיה משלמת לאחיה 1,500 ₪ לחודש, כטענתה.
6
- 7 88. על פי תחשיבו, הוצאותיה בגין אחזקת המדור עומדות על 367 ₪ לחודש והוצאותיה בגין
8 מזון נאמדות ב 1,000 ₪ לחודש. לפיכך, גם אם יתווסף על סכומים אלה סכום דמי
9 השכירות אותו מגדיר כ "פיקטיבי", נמצא כי הכנסתה מספקת את צרכיה.
10
- 11 89. בנוסף טוען כי יש ברשותה כלי רכב, אותו דאגה לרשום בבעלות בני משפחתה האחרים,
12 כפי שבשעתו רשמה בבעלות אביה את כלי הרכב שעמד לרשותה.
13
- 14 90. אשר למצבו שלו: האיש טוען כי מתקיים מקצבת פנסיה בלבד, ואינו עובד כנהג בשל
15 לקות ראייה המהווה סכנה בטיחותית משמעותית. שכרו נדרש לו על מנת לממן עצמו
16 ולתמוך באימו הקשישה. בהעדר דירה משלו, מתגורר בימים אלה בבית אימו, ורק
17 לעיתים לן בבית חברתו.
18
- 19 91. לפיכך דורש ביטול החיוב במזונות והשבת הסכומים ששולמו ביתר ועל דחיית התביעה
20 להגדלת המזונות.
21
- 22 **עיקרי טענות האישה בעניין המזונות:**
23
- 24 92. האישה טוענת כי בית הדין הרבני אמר דברו אודות התנהלות האיש ואין כל מקום
25 לפנייתו לבית משפט זה על מנת לשנות קביעות אלה. בין השאר, מפנה לתביעה בה דרש
26 לבטל החיוב בכתובה לאור תשלומי המזונות, אשר נדחתה בבית הדין ובכלל ערכאות
27 הערעור, לרבות בג"צ.
28
- 29 93. לטענתה, לו טרח האיש לקיים את פסק הדין שניתן לפני שנים רבות ומשלם הכתובה
30 כנדרש, היה מונע מעצמו מצב בו נדרש לשלם גם מזונות וגם כתובה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1 האיש הוא שבחר להפר חיובי בית הדין הרבני, תוך הברחת רכוש והעלמתו, תוך הצפת
2 בית המשפט ובית הדין, על ערכאות הערעור שלהם, בהליכי סרק. במצב דברים זה, יש
3 לראותו כמי שמושתק ומנוע מהעלאת טענות כלפי האישה.
4
- 5 .94 באשר לשינויים שחלו מאז ההליך הקודם, טוענת כי אלה מצדיקים העלאת גובה החיוב
6 במזונות ולא הפחתתו, הואיל ואצלה גדלו ההוצאות בעוד שאצלו גדלו ההכנסות.
7
- 8 .95 באשר להוצאותיה: כאשר ניתן פסק הדין לא נדרש חיוב במדור הואיל והתגוררה בבית
9 אביה. ואולם מאז פטירת האב ביום 8.12.11, ומתן צו לקיום צוואתו לפיה דירתו תועבר
10 לאחיה, דורש האח תשלום חלקי בגין שהותה בדירה (בגובה 1,500 ₪ לחודש) ובעתיד
11 ייתכן שאף ידרוש תשלום מלא (בגובה כ- 2,500 ₪ לחודש), כך שיש לדאוג כי תוכל לבצע
12 תשלום זה.
13
- 14 .96 באשר להכנסותיה: מדובר בעבודה חלקית בהשגחה על בחינות בגרות, בגינה מקבלת שכר
15 ממוצע של 800 ₪ לחודש. בנוסף החלה לקבל קצבת זקנה בגובה 1,745 ₪ לחודש.
16
- 17 .97 אשר ליתרת הזכות שנמצאה בחשבונה על פי דפי החשבון שהציגה לאחר הדיון: מקורה
18 בהפקדת 50,000 ₪ מתוך עזבונו של אביה, המשמשים לה סוג של בטחון כלכלי, ועוד
19 הפקדה מאת המוסד לביטוח לאומי בגובה 15,700 ₪ בגין קצבת הנכות שלא קיבלה
20 בעבר. האישה משתמשת בכספים אלה למחייתה (לרבות למימון שכ"ט עו"ד) ומכאן ניתן
21 ללמוד על מצוקתה הכלכלית.
22
- 23 .98 צרכי המחיה שלה עומדים על 2,250 ₪ לחודש עבור מזון, ביגוד והנעלה, רפואה ותרופות,
24 תרבות ובידור, תספורת ומוצרי היגיינה, נסיעות והוצאות שונות שאינן צפויות. הוצאות
25 אחזקת המדור בגין חשמל, מים וביוב, ארנונה, טלפון, גז, אגרת טלוויזיה, כבלים,
26 אינטרנט ותמי 4 עומדות על 725 ₪ לחודש. על אלה יש להוסיף החיוב במדור בגובה 1,500
27 ₪ לחודש. במצב דברים זה, ובשים לה להכנסותיה הדלות, יש לחייב האיש במזונותיה
28 בגובה 3,225 ₪ לחודש.
29
- 30 .99 לגבי מצבו הכלכלי של האיש: מדובר באדם שעם פרישתו בשנת 2003 קיבל סכום נכבד
31 בגובה 537,733 ₪ באמצעותו רכש דירת מגורים, שאמנם העביר לבעלות אחיינו אך בפועל
32 שלו היא. קצבת הפנסיה שלו עומדת על סכומים שבין 12,500 ₪ לבין 17,000 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 בנוסף עובד כנהג ומשתכר כ – 2,700 ₪ לחודש נטו.

2

3 100. עוד היא מציינת כי האיש העיד על עצמו כמי שזקוק לסכום שבין 3,000 לבין 4,000 ₪
4 לחודש לצרכי מזון שוטפים, ועל כן אין לצפות ממנה שתסתפק בסכום נמוך מסכום זה.

5

6 101. מכל הטעמים הללו, סבורה כי יש לדחות תביעתו להפסקת החיוב ולהגדיל את גובה
7 הסכום החודשי שנדרש לשלם לה. התשלום הנוכחי עומד על כ – 1,900 ₪ לחודש.

8

9

דין והכרעה בעניין מזונות האישה:

10

11 102. ראשית יש להבהיר כי המחלוקת בין הצדדים בשאלת מידת ההצדקה לחייב את האיש
12 לשלם כתובתה של האישה כתנאי למתן הגט, מצויה בסמכות בית הדין הרבני, ומאליו
13 מובן כי בית משפט זה אינו מכהן כערכאת ערעור על החלטות בית הדין. כך גם לגבי
14 הטענה בדבר קיזוז דמי המזונות מסכום הכתוב, אשר נדחתה בכלל הערכאות.

15

16 103. השאלה שעל הפרק היא שאלת שינוי הנסיבות מאז פסק הדין האחרון שניתן בעניין
17 המזונות, על מנת לברר האם חל בענייננו הכלל לפיו "מעשה ידיה תחת מזונותיה" תוך
18 בירור שאלת שינוי הנסיבות בין המצב בעת מתן פסק הדין בית המשפט המחוזי לבין
19 המצב כיום.

20

21 104. באשר למצבו הכלכלי של האיש:

22 ייאמר כבר עתה כי כאז כן היום מצבו הכלכלי טוב משמעותית ממצבה שלה, אך אין בכך
23 כדי להשליך על גובה חיובו במזונותיה, הואיל ולא במזונות קטינים עסקינן. גם בית
24 המשפט המחוזי לא השתית פסיקתו על מצבו הכלכלי של האיש, כי אם על מצבה של
25 האישה ויכולתה לכלכל עצמה.

26

27 למען השלמת התמונה יצוין כי במהלך כל שנותיו שירת האיש שירות קבע בצה"ל תמורת
28 שכר נאה. כאשר פרש בשנת 2003, קיבל תשלומים משמעותיים כמפורט בחלקו הראשון
29 של פסק הדין, היוון חלק מתשלומי הפנסיה, ועל כן הכנסתו השוטפת פחתה. מהרצאות
30 הפרטים מאשר שהוגשו עולים הנתונים הבאים:

31

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 עיון בתלושי השכר לחדשים 12/13 עד 11/14 מעלה כי בשנת 2014 השתכר האיש סכום
2 ממוצע של 9,695 ₪ מתשלומי הפנסיה שלו ועוד 2,662 ₪ מעבודות ההסעות שביצע. מצב
3 דברים זה נמשך עד אוגוסט 2015.
4 בספטמבר 2015 סיים עבודתו כנהג הסעות, לטענתו בשל מחלת עיניים (עמ' 48 ש' 12-14)
5 אשר אינה מאפשרת לו לראות בשעות הערב, דבר המהווה סכנה בטיחותית. והמשיך
6 לקבל דמי הפנסיה השוטפים, בסכום ממוצע של 11,890 ₪ לחודש.
7 בשנת 2016 המשיך לקבל דמי הפנסיה, העומדים על סכום ממוצע של 11,562 ₪.

8
9 105. הוצאות המחיייה שלו עבור מזון וביגוד עומדות על 3,000 ₪ עד 4,000 ₪ לחודש (עמ' 78
10 ש' 5), עבור טיפול באימו (עמ' 67 ש' 1-3). לטענתו, הוא אף מתגורר בבית אימו, ורק
11 לעיתים נמצא אצל בת הזוג שלו. עוד טען כי יש לו חובות רבים כלפי בני משפחתו.

12
13 האישה טענה כי יש בכך כדי ללמד על הסכום הנדרש לה, ועם זאת טענה כי הסכום
14 הנדרש לה למחייתה עומד על 2,250 ₪ לחודש. משכך, לא מצאתי לנכון להידרש לטענה
15 זו.

16
17 106. **באשר למקורות הכנסתה של האישה:**

18 כאשר ניתן פסק הדין בבית המשפט המחוזי, טענה האישה כי אינה מסוגלת למצוא
19 עבודה התואמת את כישוריה, בין השאר בשל מגבלת הזמן לפיה עליה להגיע לביתה עד
20 לשעה 13:00 על מנת לקבל את ביתה הקטינה השבה מבית הספר. אין חולק כי מגבלה זו
21 אינה קיימת עוד. עם זאת, כיום מדובר באישה שגילה מעל 60 שנים, אשר כושר
22 השתכרותה פוחת והולך עם השנים.

23
24 **לעת הזו, עיון במסמכים שהמציאה האישה מעלה כי מקבלת קצבת זקנה בגובה 1,745**
25 **₪ לחודש, כאשר הזכאות לקבלת גמלה זו הובאה לידיעתה רק בשל ההליך המשפטי,**
26 **עובדה המעלה תמיהה בפני עצמה: אם מצבה הכלכלי כה דחוק, הכיצד לא פנתה עד כה**
27 **לברור זכויותיה במוסד לביטוח לאומי? התשובה לכך אינה ברורה והדבר עשוי ללמד על**
28 **רווחה כלכלית אשר בעטיה לא נזקקה לקצבאות הללו.**

29
30 לגוף העניין, עיון בדפי הבנק שצירפה להרצאת הפרטים מיום 1.11.15 מעלה כי ביום
31 8.3.15 קיבלה תשלום רטרואקטיבי בגובה 15,705 ₪. תחשיב פשוט מעלה כי מדובר
32 בתשלום עבור תשעה חדשים. מכאן כי מועד תחילת הזכאות הוא יוני 2014.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

בנוסף, עובדת מזה כשלוש שנים כמשגיחה על בחינות בגרות.

על פי אישור המוסד לביטוח לאומי בשנת 2014 השתכרה 1,392 ₪ במוצע לחודש.
על פי הרצאת הפרטים מיום 1.11.15 בשנת 2015 השתכרה 1,186 ₪ במוצע לחודש.
על פי הרצאת הפרטים מיום 6.7.16 הכנסתה עומדת על 1,245 ₪ במוצע לחודש.

מכאן כי הכנסתה הממוצעת לאורך שלוש השנים האחרונות עומדת על 1,275 ₪ לחודש.
על סכום זה מתווספת קצבת הזקנה בגובה 1,745 ₪ לחודש.
נמצא כי הכנסתה הכוללת עומדת על כ- 3,020 ₪ לחודש, בממוצע.

107. חשבון הבנק של האישה נמצא ביתרת זכות מתמדת:

על פי הרצאת הפרטים מיום 1.11.15 בינואר 2015 נמצא החשבון ביתרת זכות בגובה 54,276 ₪.

ביום 8.3.15 קיבלה תשלום חד פעמי מאת המוסד לביטוח לאומי, ככל הנראה בשל קצבת הזקנה רטרואקטיבית בגובה 15,705 ₪ ועל כן עלתה יתרת הזכות שלה ל- 70,875 ₪.
באוקטובר 2015 הגיעה יתרת הזכות ל 75,864 ₪.
בספטמבר 2015 הגיעה יתרת הזכות ל 76,531 ₪.
באפריל 2016 פחתה יתרת הזכות בבת אחת לסכום של כ- 60,000 ₪, לאחר שלוש משיכות רצופות בסכום כולל של 10,000 ₪.
ביוני 2016 הגיעה יתרת הזכות לסכום של 54,776 ₪.
בהודעתה מיום 6.7.16 טענה כי מקור יתרת הזכות ההתחלתית בסכום כספי שקיבלה מאביה בגובה 50,000 ₪, אך לא הציגה כל אסמכתא בעניין זה מקור הכספים.
אפשר כי קיים מקור אחר לכספים הללו, אודותיו אינה מדווחת. מכל מקום, יתרת הזכות הנאה בחשבון, למשך פרק זמן ממושך, מלמדת על יציבות כלכלית.

108. **באשר להוצאות המחייה שלה**, בדיון מיום 28.1.15 העידה (עמי' 39 ש' 14-15) העידה כי עבור מזון מוציאה סכום בגובה 1,800 ₪ עד 2,000 ₪ לחודש ובנוסף נוסעת לאחייניתה ולעיתים לאחותה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

109. **באשר להוצאות נסיעה**: האישה לא דרשה זאת, אך יצוין כי בחקירתה הנגדית הודתה כי עושה שימוש בכלי רכב של כלל בני המשפחה, וכלשונה (עמ' 65 ש' 25-27):
- "אני נוהגת על כל הרכבים, של אחי, של אחיין שלי, של בעלה של אחיינית שלי, של כולם, של החתן שלי, של הבת שלי"
- לא ברור אם נדרשת להעביר תשלום כלשהוא בגין השימוש בכלי הרכב שהללו, או שמא אחד מהם נרכש על ידה אך רשום בבעלות אחר.
110. **באשר להוצאות אחזקת המדור**, עיון בקבלות שצורפו להוצאות הפרטים (רובן לחדשיים) מעלה כי מדובר בסכומים נמוכים יחסית, כאשר החשבונות רשומים על שם בעל הדירה, ככל הנראה אביה המנוח. מן הקבלות שהוגשו בגין חשמל, מים, ארנונה ובזק, עולה כי התשלום החודשי עומד על 386 ₪ לחודש, בממוצע.
111. **באשר לטענה בעניין הוצאות המדור**, קיים קושי רב בקבלתה מן הטעמים הבאים:
- ראשית, עיון בכתב ההגנה שהוגש בינואר 2015 ביחס לתביעת האיש לביטול החיוב במזונות מעלה כי לא הועלתה בו כל טענה לעניין הוצאות המדור. הטענה הייתה כי האישה עובדת תמורת 700 ₪ לחודש בלבד ואינה מקבלת קצבת זקנה.
- למעשה, המקום הראשון בו העלתה האישה את הטענה לפיה נדרשת לשלם דמי שכירות לאחיה הוא כתב התביעה להגדלת מזונותיה אשר הוגש בנובמבר 2015. במסגרת זו טענה כי בסוף שנת 2014 החל אחיה לדרוש ממנה תשלום דמי שכירות. לתמיכת טענתה זו צירפה אף תצהיר מטעמו והצביעה על משיכות בגובה 1,500 ₪ לחודש מחשבון הבנק שלה.
- נשאלת השאלה: אם אכן בסוף דצמבר החל אחיה לדרוש ממנה תשלום שכר דירה, מדוע לא העלתה טענה זו בכתב הגנתה מחודש ינואר 2015? לאישה הפתרוניס. הדעת נותנת כי אותה עת לא עלה בדעתה הרעיון לפיו יש באפשרותה להעלות טענה זו.
- זאת ועוד, כאשר נחקרה האישה בעניין זה, מסרה תשובות מעורפלות, כפי שיובא להלן:
- בדיון מיום 28.1.15 העידה לפי תומה (עמ' 39 ש' 5-7):

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 "אני גרה בדירה של ההורים שלי. נכון לעכשיו אני גרה לבד אבל הדירה מיועדת
2 לאחי על פי צוואה שבה כתוב כי רק אחי יורש את הדירה. כל השנים גרתי עם
3 אבא שלי עד שהוא נפטר. אין לי לאן ללכת".
4

5 ושוב, אם אמנם אחיה דרש ממנה תשלום החל בסוף 2014, מדוע לא אמרה דבר בעניין
6 זה? כפי הנראה מפני שלא היה יסוד לדברים.
7

8 בישיבת ההוכחות מיום 22.11.15 טענה בשפה רפה כי החלה לשלם דמי שכירות בתחילת
9 אותה שנה (עמ' 51 ש' 28), שוב בסתירה לעדותה הקודמת כאמור לעיל.
10

11
12
13 גם בהמשך חקירתה הנגדית נשאלה בעניין זה, ולהלן הדברים (עמ' 56 ש' 23-26):

14 "ש. ממתי את משלמת כביכול לאחך דמי שכירות?
15 ת. מינואר 2015 (מנמיכה את קולה)
16 ש. איך את משלמת לו את הסכום?
17 ת. אני נותנת לו במזומן 1,500 ש"ח"
18

19 הנה כי כן, גם האופן בו מסרה עדותה מסגיר את העובדה כי היא עצמה מתקשה לומר כי
20 עליה להעביר לאחיה תשלום זה או אחר.
21

22 112. שנית, עיון בעדות אחיה של האישה, מיום 3.7.16 מעלה כי גם גרסתו שלו לא הייתה
23 מוצקה במיוחד. בתחילה, כאשר נשאל האם יש לאחותו בית משלה, השיב (עמ' 62 ש' 14
24 עד עמ' 64 ש' 10):

25
26 ש. איך היחסים היו של המנוח עם ש. ?
27 ת. בסדר גמור.
28 ש. והיא טיפלה בו ?
29 ת. כן יום יום.
30 ש. האם הוא ידע שאין לה בית משלה ?
31 ת. אז באותה תקופה היא קנתה את הדירה מהבלגן שהיה הפסידה הרבה
32 כסף. היה לה כסף קנתה את הדירה זה ידוע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 ש. למה הוא לא הוריש לה את הדירה הזאת? ...?

2 (בשלב זה ב"כ האישה התנגד לשאלה והתנגדותו נדחתה חלקית)

3 ת. כי אני הייתי הולך איתו אחרי הבית כנסת, אצל התימנים, הבן הוא

4 הנותן את הקדיש, זהו, בן יחידי הייתי בשבילו. יש ילדים וכולם נפטרו,

5 הם לא היו גרים פה, בכפר סבא ...

6 ש. למה לא כתבת בתצהיר אם היא משלמת או לא משלמת דמי שכירות,

7 מדוע לא כתבת את זה?

8 ת. אני אמרתי שבשנת האבל היא תישאר בבית, אח"כ ראיתי שהעסק עוד

9 לא נגמר והחניכים שלה לא נגמרו, בשנת 2014 אמרתי לה שאני רוצה

10 למכור את הדירה, יש לי ילדים ונכדים בבית ואני רוצה למכור את

11 הדירה, היא אמרה שאני אתן לה להישאר עוד קצת עד שהדברים

12 יסתדרו ואני אמרתי שאין שום בעיה אבל שתשלם לי משהו סמלי עד

13 שיסתדרו, היא התחילה לשלם לי ואמרה שעוד מעט הם יסתדרו. היא

14 שילמה לי 1,500 ₪ בהוראת קבע.

15

16 נמצא, איפוא, כי מדובר בדירה אותה ככל הנראה רכשה האישה עצמה, ועל כן ברור כי

17 תוכל להמשיך ולהשתמש בה. טענת תשלום דמי השכירות לאח מעוררת תמיהה, בין

18 השאר, כאמור, נוכח העובדה שכאשר העידה האישה בינואר 2015 בעניין זה לא אמרה

19 דבר אודות התשלום הנדרש ממנה.

20

21 113. שלישית, באשר לטענה בעניין תשלום דמי שכירות: עיון בדפי החשבון שצורפו להרצאת

22 הפרטים מיום 1.11.15 מעלה כי נמצאו שלוש משיכות בלבד בסכומים של 1,500 ₪,

23 במועדים שאינם קבועים (9.7.15, 28.7.15 וכן 31.8.15). אין כל אסמכתא לכך שמדובר

24 בתשלום דמי השכירות.

25

26 באשר להוראת הקבע בגובה 1,500 ₪, עיון בדפי הבנק שהוגשו במצורף להרצאת הפרטים

27 האחרונה (מיום 6.7.16) מעלה כי הפעולה הראשונה במסגרת זו נעשתה ביום 18.1.16,

28 בסמוך לאחר הגשת התביעה להגדלת מזונות. בנוסף צוין כי אין כל אסמכתא לכך

29 שהתשלומים אכן מועברים מחשבונו של האח.

30

31 זאת ועוד, האישה לא הציגה כל הסכם שכירות בינה לבין אחיה.

32

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

- 1 המסקנה העולה מן הדברים הללו היא כי האישה אינה נדרשת לשלם עבור מגוריה
2 בדירה הרשומה בבעלות אביה המנוח וככל הנראה לעולם לא תידרש לעשות כן.
3
- 4 .114 באשר למצבה הכלכלי בכללותו: האישה זכאית לקבלת כתובתה בגובה \$ 140,000. בשונה
5 ממצב הדברים עד כה, בהם לא נגבה התשלום בשל העדר נכסים באמצעותם ניתן היה
6 לגבותם, הרי שכעת, עם מתן פסק הדין בעניין הדירה, תהא האישה רשאית לגבות דמי
7 הכתובה באמצעות אותה דירה. סכום זה, יאפשר לה את הרווחה הכלכלית המגיעה לה
8 בערוב ימיה, גם כאשר כלל לא תוכל לעבוד.
9
- 10 .115 המסקנה היא כי לאישה הכנסה קבועה העולה על 3,000 ₪ לחודש ואפשר כי יש בידה
11 מקור הכנסה נוסף בזכותו נשמרת יתרת הזכות הקבועה בחשבון הבנק שלה. מצבה
12 הכלכלי היציב אפשר לה שלא להזדקק לקצבאות המוסד לביטוח לאומי עד שהופנתה
13 תשומת ליבה לעניין זה. הוצאות מחייתה עומדות על כ – 2,000 ₪ לחודש, הוצאות
14 אחזקת המדור עומדות על כ – 400 ₪ לחודש, ועבור מגוריה בדירת אביה אינה נדרשת
15 לשלם דבר.
16
- 17 מכאן כי הרכיב העיקרי בפסיקת בית המשפט המחוזי בגינו נפסקו מזונות אישה, והוא
18 העדר הכנסה, השתנה, הואיל וההכנסה קיימת. במצב דברים זה, אין עוד מקום לחיוב
19 האיש לבטל החיוב במזונות האישה.
20
- 21 .116 נמצא, איפוא, כי לאור מקורות הכנסתה של האישה, אשר יש בהם כדי למלא צרכי
22 מחייתה, אין עוד מקום לחייב האיש במזונותיה ועל כן בטל חיוב זה.
23
- 24 הביטול הוא בגין התקופה שממועד הגשת התביעה (בו כבר הייתה זכאית לקצבת זקנה)
25 ואילך. הכספים יושבו לאיש כאשר ישלם הוא לאישה דמי כתובתה ואף הוצאות
26 המשפט.
27
28

לאור כל האמור לעיל, נפסק כדלקמן:

- 29
30
31 .1 לגבי תביעת האישה בתמ"ש 41938-11-12:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

1 התביעה מתקבלת ביחס לנתבעים 1 ו- 3 ועל כן הדירה ברחוב ח' באשקלון שייכת לאיש.
2 בגין תביעה זו ישלמו הנתבעים 1 ו- 3 לתובעת הוצאות ושכ"ט עו"ד בגובה 5,000 ₪ כל
3 אחד, תוך 30 יום ממועד קבלת פסק דין זה.
4

5 התביעה נדחית ביחס לנתבעת 2 ועל כן הדירה ברחוב א'. באשקלון שייכת לידועה
6 בציבור. בגין תביעה זו תשלם התובעת לנתבעת 2 הוצאות ושכ"ט עו"ד בגובה 5,000 ₪
7 תוך 30 יום ממועד קבלת פסק דין זה.
8

9 3. תביעת האיש להפסקת החיוב במזונות בתמ"ש 58752-09-14 – מתקבלת. הנתבעת
10 תשלם לתובע הוצאות ושכ"ט עו"ד בגובה 5,000 ₪ תוך 30 יום ממועד קבלת פסק דין זה.
11

12 4. תביעת האישה להגדלת החיוב במזונות בתמ"ש 2231-11-15 – נדחית. התובעת תשלם
13 לנתבע הוצאות ושכ"ט עו"ד בגובה 5,000 ₪ תוך 30 יום ממועד קבלת פסק דין זה.
14

אחרית דבר:

15
16
17
18
19 יש להצר על כך שהצדדים כילו שנותיהם היפות במאבקים משפטיים מתמשכים וחסרי תוחלת.
20 יש להצר גם על כך שניסו להסתיר נכסיהם בדרכים עקלקלות כפי שהובא לעיל.
21

22 ראוי כי הצדדים, בערוב ימיהם, יקבעו מועד מוקדם ככל הניתן לסידור הגט בבית הדין הרבני,
23 תוך קיום החיוב בכתובה, על פי פסיקת בית הדין הרבני.
24

25 המזכירות תנתב פסק הדין לשלושת התיקים שבכותרת ובכך ייסגרו התיקים.
26

27 ניתן היום, ז' אדר תשע"ז, 05 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

ענת אלפסי, שופטת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 41938-11-12 האישה נ' האיש ואח'

תמ"ש 58752-09-14 האיש נ' האישה

תמ"ש 2231-11-15 האישה נ' האיש

הלתיים סגורות